

Conferència del Grup Socialista al Parlament Europeu

**Aliança de civilitzacions.
Construint una ciutadania euromediterrània**

Barcelona, 11 i 12 de novembre de 2005

CONCLUSIONS CONFERÈNCIA

Maria Badia
Diputada al Parlament Europeu

A continuació procedirem a fer unes ràpides conclusions del que ha estat aquesta conferència, que ha tornat a posar de manifest que en el Procés de Barcelona encara queda molt per fer. Només 14 quilòmetres de distància separen el nord i el sud de la Mediterrània en el seu estret més proper, però, en canvi, les diferències socioeconòmiques entre les dues ribes encara són abismals. Si el PIB per càpita al Marroc era de 1 278 euros l'any 2002, la mitjana a la Unió Europea superava els 24 000 euros, de manera que la riquesa al Marroc no arribava al 5% de la riquesa europea. Alhora, però, la interdependència entre regions és cada vegada major, sobretot des del punt de vista comercial. I si miren darrera meu, veuran un vaixell de Casablanca, que pot il·lustrar el que acabo de dir...

La pau al Pròxim Orient és encara també avui un desig lluny de la realitat.

Per tant, malgrat els avenços realitzats i que ahir Eneko Landáburu es va encarregar de repassar, els objectius polítics, econòmics, de seguretat i culturals a la Mediterrània no s'han assolit.

Però no podem caure en un pessimisme apàtic. Al contrari: el Procés de Barcelona és més necessari que mai. Comptem ara amb un marc institucional com l'Assemblea Parlamentària Euromediterrània; tenim la recent creada Fundació Anna Lindh; s'han signat acords d'associació amb gairebé tots els països del partenariat; s'han desenvolupat xarxes que impliquen la societat civil. De manera que estem en millors condicions que fa deu anys per emprendre amb força l'assoliment dels objectius de pau, convivència, desenvolupament, justícia social i solidaritat a la regió.

Amics i amigues, m'atreviria a dir que anem pel bon camí. Ara, allò important és donar continuïtat a aquest procés amb una major voluntat política, una voluntat que ha d'anar acompanyada de suport financer. Per tant, aquest procés iniciat a Barcelona, capital de referència internacional en el terreny de la cooperació i el progrés, és més viu que mai.

Tenim problemes que cal afrontar: la democràcia i els drets humans han de ser els pilars de les societats de la ribera sud de la Mediterrània, perquè no hi haurà estabilitat sense democràcia, com no hi ha seguretat sense cohesió. Necessitem no només garantir la seguretat militar, sinó també lluitar contra l'exclusió social i territorial –que no deixa de ser la principal font de violència- per garantir el benestar. Perquè si volem una major cooperació econòmica entre el Nord i el Sud i una major implicació empresarial del Nord al Sud de la ribera de la Mediterrània, cal estabilitat per crear el clima de confiança inversora necessari per fer prosperar l'economia a la regió. I per això calen garanties, transparència, democràcia, un clima de convivència i la pau.

Com podem aconseguir la pau? Una de les eines més efectives és demostrar i oferir a la població una alternativa per viure millor. Com diu en Raimon Obiols, l'alternativa al Procés Euromediterrani és la guerra i la fam. Podem demostrar que el compliment i el respecte dels drets humans comporta democràcia, estabilitat, progrés, pau i cohesió. I en aquest debat Turquia pot suposar en un futur proper un gran exemple en aquest sentit...

En aquest camp, també recollint les paraules de Raimon Obiols, de Pasqualina Napoletano i de Colette Avital, els socialistes tenim un gran paper a jugar i hem de contribuir a donar una major dimensió política a aquest procés.

Com va dir ahir el ministre Moratinos, ens calen models de convivència, l'adopció de models educatius que garanteixin la pluralitat, i un fort compromís en la lluita contra el terrorisme i a favor de la justícia social.

Com va dir Enrique Barón, la interculturalitat ha de ser una realitat fructífera i no una font de conflicte.

Per acabar, el procés pateix avui dia un gran problema de manca de visibilitat. El partenariat euromediterrani no ha arribat tant com caldria a les poblacions. La societat civil ha restat en bona mesura al marge del partenariat, i els mitjans de comunicació no han estat, en general, els nostres aliats en l'esforç en aquesta direcció. Per tant, hem de contribuir a la construcció d'una ciutadania euromediterrània i a donar visibilitat als beneficis del partenariat.

Cal millorar l'entesa entre els pobles, activar l'organització de la societat civil, sobretot de les dones i els joves, i fomentar la cooperació sud-sud per facilitar una integració euromediterrània més propícia.

La continuació en el temps del partenariat euromediterrani és la millor garantia per superar la situació i millorar la governança a la ribera Mediterrània. Com diu el manifest que acabem d'aprovar, Europa necessita la Mediterrània com la Mediterrània necessita Europa. I el diàleg aprofundit és la millor recepta per construir la ciutadania euromediterrània que els socialistes desitgem.

Moltes gràcies.